Utorak, 17.05.2011.g.

Danas u sportskim novinama pročitam o smrti nekog kenijskog atletičara koji je bio olimpijski pobjednik na zadnjoj Olimpijadi u maratonu. Bacio se ili je pao sa balkona. I novinarka na kraju teksta prokomentira da što je život, danas si olimpijski pobjednik a sutra te nema.

KOJE LI ISTINE. DA LI SMO JE SVI MI SVJESNI?

I stalno se i ja u svojem životu susrećem sa smrću dragih mi osoba kao i sa stalnim vijestima o smrti na tisuće i tisuće ljudi po svijetu. DA LI SU ONI BILI SPREMNI UMRIJETI I O ČEMU SU RAZMIŠLJALI

PRIJE SVOJE
SMRTI?
KOLIKO
SU
MISLILI
DA
ĆE
ŽIVJETI?

KAKO SE TO MI PRIPREMAMO ZA SMRT?

Često znam slušati rasprave o tome gdje će netko biti pokopan, kako će mu izgledati grob, tko je dužan snositi troškove, itd. Neki od ljudi za svojega života učine sve pripreme za to. Kupe grobnicu, urede ju, čak ispišu na spomenicima i svoja imena i godine rođenja, pa čak stave i svoje slike.

Sasvim suprotno razmišljao je moj pokojni otac **(O BOŽE, KAKO MI NEKAD ZNAJU NEDOS**
TAJATI
ONI
SATI
RAGOVORA
ŠTO
IH
S
NJIM
NISAM
NIKAD
VODIO!).
On je za svojeg života uvijek govorio da si on neće nikakve
grobnice kupovati. A da ga, kada umre, neka pokopamo pod trs u dvorištu kuće. I to je govorio malo u šali a više što do toga gdje će i kako biti pokopan nije mario.
PO
NJEGOVOM,
TO
JE

TREBALA
BITI
BRIGA
NJEGOVE
DJECE.
I
ovako
i
onako,
sve
što
će
iza
njega
ostati,
pripast će njegovoj djeci, pa bi se i ona onda trebala pobrinuti za njegov dostojni pokop.

Tako se i dogodilo. Kako je umro od srčane kapi, grobnice nije imao, pa smo sve to riješili poslije njegove smrti. NIŠTA NIJE ON BRINUO ŠTO ĆE I KAKO BITI POSLIJE NJEGOVE SM RTI.

No, iako mi je simpatično i blisko njegovo razmišljanje, mislim da nije bio sasvim u pravu. I to ne radi toga što mislim da si je trebao pripremiti grobnicu gdje ćemo ga pokopati NEGO ZATO ŠT
O
S
E
NA
DRUGI
NAČIN
NIJE
PRIPREMIO
ZA
SVOJU
SMRT.
I
ZA
ONO
ŠTO

SLIJEDI
IZA
NJEGOVE
SMRTI.
I
TO
NE
OVDJE
NA
ZEMLJI,
NEGO
GORE
NA
NEBU.

BIO JE VELIKI GRJEŠNIK, PUNO JE PIO U ZADNJIM GODINAMA ŽIVOTA, PUNO JE PSO VAO.
Nisam baš u zadnjim danima bio s njim da bih mogao reći da li je smrt predosjetio i da li se pokušao
POMIRITI
S
BOGOM.
Koliko znam, na SUSRET
S
GOSPODINOM
OTIŠAO
JE
BEZ
ISPOVIJEDI,
KAJANJA
I
OPROŠTENJA
GRIJEHA
OD
SVEĆENIKA.

KAKO
JE
PROŠAO
KOD
GOSPODINA,
NE
ZNAM.
OSJEĆAM,
U
SVOJIM
MOLITVAMA
ZA
NJEGA,
DA
JE,
U
TOM
SUSRETU
S
GOSPODINOM,
PRIHVATIO
NJEGA
ZA
SPASITELJA
TE
MU
JE
GOSPODIN
PO
SVOJEM
MILOSRĐU
OPROSTIO
SVE
GRIJEHE
ALI
MORA
SADA
U
ČISTILIŠTU
DATI
VREMENSKU
ZADOVOLJŠTINU
ZA
NJIH.

Moj tata nije iskoristio priliku koju Gospodin daje svima nama u našem zemaljskom životu. DA SE
PRIPREMIMO
ZA
VJEČNI
ŽIVOT.
DA
SVOJIM
ŽIVOTOM
U
GOSPODINU
ZASLUŽIMO
NJEGOVO
KRALJEVSTVO.

I dragi naš župnik se u nedjelju na misi zapitao da gdje su ti silni katolici koji su se u zadnjem popisu stanovništva tako izjasnili? **98%.** Zašto ih nema na mise? Da li su pripremni za susret sa Gospodinom koji ih u slijedećem trenutku može pozvati k sebi?

I DA. MNOGI OD NJIH MISLE DA SU SE PRIPREMILI ZA SVOJU SMRT. NAPRAVILI SU SI GROBNICE,
OSIGURALI

SU
NOVCE
ZA
SPROVOD,
ZA
KARMINE.

O DRAGI LJUDI! NIŠTA VAM OD TOGA NEĆE TREBATI NA ONOM SVIJETU. I AKO BAŠ H
OĆETE
DA
O
VAMA
OSTANU
LIJEPA
SJEĆANJA,
NEMOJTE
SI
PRAVITI
VELEBNE
GROBNICE.
NEĆE
VAS
PO
TOME
PAMTITI.
I
NEĆE
VAM
BITI
"LAKA
OVA
HRVATSKA
ZEMLJA"
ZATO
ŠTO

ĆE
SPROVOD
BITI
VELIK,
PUNO
VIJENACA.
TO
SE
NE
NOSI
KOD
GOSPODINA.

SVE ĆE TO OSTATI OVDJE NA ZEMLJI DA PROPADNE. ALI, NEŠTO MOŽETE NOSITI PR
ED
GOSPODINA.
O,
ITEKAKO!
NEŠTO
ŠTO
JE
JAKO
VAŽNO
I
MILO
NAŠEM
GOSPODINU.
NEŠTO
PO
ČEMU
ĆETE
SE
SPASITI
I
ZASLUŽITI

VJEČNI
ŽIVOT.

MOŽETE PONIJETI SOBOM I DONIJETI PRED GOSPODINA SVOJA DOBRA DJELA, SVO JE P ONIZNOSTI, SVOJE SLUŽENJE DRUGIMA, SVOJE MOLITVE, SVOJA OPRAŠTANJA, SVOJU LJUBAV KOJU STE DAVALI SVIMA OKO SEBE ZA VRIJEME OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA. O, POGOTOVO SVOJU LJUBAV PREMA DRUGIMA . TO NAM GOSPODIN

DOPUŠTA
DA
DONESEMO
PRED
NJEGA.
JER
PO
TOJ
LJUBAVI
I
PO
SVOJEM
MILOSRĐU
ON
ĆE
NAM
OPROSTITI
SVE
GRIJEHE.

A baš su nekako sjetno zvučale riječi jedne drage osobe, koja je već sve pripremila za svoju smrt, DA SE NADA DA ĆE NETKO, PO NJEZINOJ SMRTI, ZAPALITI SVIJEĆU NA TOJ NJE ZINOJ
PREKRASNOJ
GROBNICI
I
DONIJETI
NEKO
CVIJEĆE.

DA, TKO ĆE OBILAZITI TE VELEBNE GROBNICE? Trebali bi svi oni kojima su pokojnici dali svoju ljubav, svoju nesebičnu pomoć, svoje dragocjeno vrijeme, svoj život.

A DA LI SMO SE SVI MI ZAPITALI KOME SMO MI TO SVE DAVALI SVOJU NESEBIČNU LJ
UBAV,
SVOJE
DRAGOCJENO
VRIJEME,
KOME
SMO
TO
MI
NESEBIČNO
SLUŽILI?
DA,
MOŽDA
SVOJOJ
DJECI.
DOBRO,
PA
ZAŠTO
ONDA
GRADIMO
I
TROŠIMO
NOVAC
NA
TE
SKUPE

GROBNICE,
DA
NAS
POSJETE
NAŠA
DJECA?
PA
ONI
ĆE
OVAKO
I
ONAKO
DOĆI
ILI
NEĆE
DOĆI.
KAKO
TKO.
A
ONI
DRUGI,
KOLIKO
SMO
IMA
DALI.

Zato bi se svi mi morali zapitati DA ŠTO BI NAM TREBALO BITI VAŽNO KADA UMREMO ? Kada razmišljamo o svojoj smrti i onome poslije nje,
ne bi nam trebalo biti važno kako će izgledati naša grobnica, gdje ćemo biti pokopani, koliko će biti vijenaca na grobu, da li će biti novaca za karmine.
NE.
TREBALI
BI
SE

**JAKO
ZAMISLITI
KAKO
ĆEMO
PRED
GOSPODINA.
I
DA
LI
JOŠ,
ZA
SVOJEG
OVOZEMALJSKOG
ŽIVOTA,
MOŽEMO
UČINITI
NEKO
DJELO
MILOSRĐA,
NESEBIČNE
LJUBAVI
I
SLUŽENJA
I
POMOĆI
DRUGIMA.
DA
LI
MOŽEMO
JOŠ
ZA
NEKOGA
PRIKAZATI
MISU
ILI
IZREĆI
MOLITVU.
TO
BI
NAM
TREBALO
BITI
VAŽNO.**

I mnogi su osuđivali mojeg oca koji si nije pripremio grobnicu za svoju smrt te je svoj pokop ostavio na teret svojoj obitelji. Ne sjećam se da li sam ga i ja osuđivao u onom trenutku jer je sve palo meni na teret. Mislim da nisam ni onda a ni danas. ONO ŠTO MI JE KRIVO JE TO ŠT
O
ZNAM
DA
SE
MOJ
OTAC
NIJE
PRIPREMIO
ZA
SUSRET
S
GOSPODINOM ONAKO
KAKO
JE
MOGAO.
SADA
MU
JA
SA
SVOJIM
MOLITVAMA
I
PRIKAZANIM
MISAMA
NASTOJIM
OLAKŠATI
NJEGOVE
ČISTILIŠNE
MUKE.

O GOSPODINE MOJ, SMILUJ SE MOJEM TATI! A POSEBNO SE GOSPODINE SMILUJ ON
IMA
KOJI
ĆE
DOĆI
DO
TEBE
NESPREMNI,
KOJI
ĆE
SVE
ONO
ŠTO
SU
U
ŽIVOTU
STEKLI
OSTAVITI
NA
ZEMLJI
A
PRED
TEBE
ĆE
DONIJETI
MALO
ILI
NIŠTA
OD
ONOGA
ŠTO
BI
IM
KOD
TEBE
MOGLO
POMOĆI.

TI SI GOSPODINE BOG MILOSRĐA. SMILUJ SE SVIMA KOJI PRED TEBE DOĐU I PRIHVA
TE TE
ZA
SVOJEG
SPASITELJA!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.